

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Fencsik Flóra

Cím:

A Kossuth-híd tízéves születésnapjára

Forrás:

Magy. Szózat

1955. I. 18.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő:

1955. u.

Személy:

Helyszám:

624.2

Közp.

Azóta sem fáztunk annyit, mit azon a teleen. Csikorgott, süvített, tépett a hideg. De a Dunán egész nap dobbantak a cölöpverők és egész éjjel villogtak a hegesztőláng két fényei. Épült a felszabadulás utáni első híd a Dunán.

Nem volt hozzá fa és nem volt vas, nem volt meleg ruha és nem volt ennivaló. De volt olyan akarat, lendület, amilyent nem láttak még a Duna partjai. S 1946. január 18-án, egy évvel a budapesti hidak felrobbantása után elkészült az első igazi híd a romjaiból tápáskodó Budapesten.

Kossuth-hídunk tízéves születésnapján hadd idézzük fel: hogyan is épült, milyen műszaki körülmények közt született meg.

*

Tengernek tűnt a Duna akkor, s távoli földrésznek a túlpart. Vízbe zuhant hidroncsok siratták a főváros pusztulását.

De hogy a kettéhasított város rövidesen ismét eggyéfor — azt csakhamar fürge, tömött kompok, majd a szovjet katonák-elővarázsolta pontonhidak üzenték meg a főváros népének.

1945 koratavasán — a Közlekedési Minisztérium hidosztályán már lázas munka folyt. Készültek a tervek az első »félállandó« híd fölépítésére, a Kossuth tér és a Batthyány tér között. A régi hidak azonnali újjáépítése ugyanis a roncskiemelés hosszadalmasága miatt nem volt lehetséges. Új hidat kellett tehát építeni. S ez a hely volt a legalkalmasabb, mert itt a Duna szélessége mindössze 365 méter.

Abból kellett építkezni — ami volt. Fa nem igen akadt akkor az országban, ezért a híd három nagy nyílását az eredeti tervtől eltérően, nem fából, hanem vascsövekből — méghozzá eredetileg petróleumfúráshoz gyártott csövekből — készítették el. A pályaszerkezet a Lánchíd, az Erzsébet-híd és a Margit-híd roncsaiból kitermelt vasanyagból és a romházak vasgerendáiból épült. Csupán két kisebb nyíláshoz, valamint az állványozáshoz kellett faanyag. A Közlekedési Minisztérium hidosztályának emberei járták az országot és valósággal össze-

kaparták a fát Magyaróvárról, Sopronból, Bakóczáról.

Ez mind kevés volt. Az építők fölhasználták hát a pesti romházak faanyagának egy részét, sőt a volt Duna-uszodák fatálpait is kihalászták.

»Gyorsan, gyorsan!« — ez volt a jelszó. Befejezni a munkát, mielőtt még megjelenik az első jégtábla, végleg kettévágja a várost és véget vet kompoknak, hajóhidnak, minden átkelési lehetőségnek. A rendkívüli körülmények, a szükség új módszereket is szültek. Más hidakkal ellentétben, a Kossuth-híd betonpillérei nem hatoltak le a meder mélyébe, az úgynevezett »kiscelli agyagig«. Vascölöpöket vertek le a mélybe, ezekre a mederfenékre erő vasbeton-köpenyfal került, amelyet betonnal töltöttek meg. A pilléreket tehát az öt méterrel a meder szintje alá bevert cölöpök rögzítették, a kimosástól pedig körös-körül kőhányások védik.

A másik új módszert — a ma már széltében-hosszában alkalmazott »előregyártást« — ugyancsak szükség szülte. A vas-hídnyílásokat részben a Győri Vagongyárban, részben

a parton szerelték össze és uszályal, illetve a József Attila-üzemmel valóságban szállították a hidra. Ott hegesztették, azután egymáshoz a részeket.

*

Nyolc hónap alatt készen állt a híd.

Nyolc hónap alatt még nem építettek hidat Magyarországon, ilyen nehéz körülmények közt talán sehol az egész földgolyón. S tíz éve áll a Kossuth-híd, tíz éve csapja az ár, támadja a jég, tíz éve színek át rajta a pestiek, budaiak. Megszoktuk, s nagyon megszerettük.

Most pihen a híd. Ideiglenesenre építették, s egy évtized eltelte után egyideig csak gyalogosok járnak át rajta. Híven szolgált tíz éven át, ráfér a pihenés, javítás. S a pestiek, akik máskor oly előszeretettel dohognak minden közlekedési fennakadás miatt, ezt ezúttal nyugodtan veszik tudomásul. Mert a Kossuth-híd valahogy »más«, mint a többi. Nemcsak híd: jelkép is. Egy élniszter és élniszterető nép újjászületésének nagyszerű emlékműve.

Fencsik Flóra

2. — 14806/51